

OVOMALTINE

GEEFT U KRACHT

HORSE - ALE IMPERIAL

ALGEMEEN VLAAMS OUD - HOOGSTUDENTENVERBOND

Sekretariaat Meir 6 Antwerpen

Hoofdopsteller : Meester J. Heinz.

ALLERHEILIGEN 1956

DE AARDE IS ROND !

Ja, ronder dan ooit. We leven niet meer in «die goede oude tijd» .hij werd onberoe-
pelijk afgesloten begin augustus 1914. Zelfs de toestanden, de stemmingen, de woorden
en daden die het beeld vormden van het twintigjarig bestand 1919-1939, waren eens
aktueel. Planetair, - worden nu allerlei problemen aan de orde gesteld, en hun evolutie
of oplossing zal niet anders zijn dan : globaal. Zo wil het de techniek, die afstanden en
atomen doorbreekt.

Wij willen de definitieve doorbraak van het Vlaams zelfbewustzijn.

Wat men «de Vlaamse kwestie» pleegt te noemen, wordt te zeer van op de kaart
van België (uit een schoolboek), behandeld. Bekijk een aardbol en ontdek het schier-
eilandje dat Europa heet. Wie als Vlaming, in 1956, nog gebiologeerd wordt door één
latijnse kultuur alleen, is uit de mode. Het mag hem smarten, maar wat achter haar ligt,
lijkt me indrukwekkender dan wat komen kan ...

De oude gewaden der europese pretentie dienen afgelegd. Deze laatste heeft geen
vat meer op ruim twee miljard en half mensen. Waarom blijft België laboreren aan ...
anachronisme? Emile Vandervelde zou NU wellicht niet meer zeggen, dat het in dit
gezegend landje een ongeluk is als Vlaming te worden geboren. Maar het is steeds een
handicap, te Brussel en ...elders. Hoelang nog?

De natuurlijke ordening der dingen eist - en buiten haar is geen zaligheid - dat
wij ons zelf blijven, en op dien robusten grondslag van volwaardige eigenheid, kunnen
we, naar believen, aan europese integratie denken, en zelfs dromen van wereldburgers.

Ziedaar enkele gemeenplaatsen, die naar mijn opvatting, als een voortdurende reklame,
op het scherm der openbare mening moeten verschijnen. Niets is zo verhelderend voor
de bezige massa, want er loopt nog een stel tweevoeters op Vlaamsen grond, die leven
in den voltooid verleden tijd.

November '56. J. HEINZ.

WAT GIJ MOET WETEN

«De Brusselse Post» is het maandblad voor Vlamingen te Brussel en elders.
Zennestraat, 37, Brussel. Abonnementprijs : 55 fr. per jaar - postrek. 809.00.
Tel. 12.10.85 - 11.10.02.

Orgaan van het Comité ter bevordering van het vlaams leven te Brussel.
Reeds zes jaar, staat de Brusselse Post op de bres. Zij verdient onze sympathie, maar beter
nog : onze actieve steun.

MERCATOR

ALGEMENE VERZEKERINGSMAATSCHAPPIJ
FRANKRIJKLEI 33 — ANTWERPEN

— Tel. : 32.99.53 (3 lijnen) —

PREMIE - INKOMEN : 90.000.000 fr.

KAPITAAL EN RESERVEN : 200.000.000 fr.

Jules FRANCK, in memoriam door René Goris

Wie beter dan de Voorzitter der Rechtbank van Koophandel kon de unieke figuur van wijlen Meester Jules Franck recht laten wedervaren?

Kunt U beseffen wat het betekent, vijftig jaar advocaat te zijn geweest, bekend en erkend in alle kringen van het antwerpse beroeps- en zakenleven, nooit te hebben verzaakt aan zijn vlaams karakter en «eigen» stijl, en ten slotte slechts vrienden achter te laten?

Wij achten ons gelukkig deze hulde, gevloeid uit de fijnzinnige pen van een mensenkenner, en uitgesproken met het onbetwist gezag van een mensenleider, aan onze leden te kunnen meedelen.

De Redactie.

*Mijnheer de Stafhouder,
Heren Advokaten,
Geachte Familie Franck,*

Wanneer slechts enkele maanden geleden de Balie van Antwerpen, eensgezind en geestdriftig hulde bracht aan een van haar oudste en meest gewaardeerd leden, Meester Jules Franck, dan kon niemand zich inbeelden dat wij vandaag hier zouden staan om zijn nagedachtenis een laatste maal plechtig te eren.

De grimmige tragiek van het jachtige leven van onze tijd, heeft Meester Franck uit ons midden gerukt op het ogenblik dat een van zijn liefste wensen in vervulling zou gaan. We staan verslagen voor zoveel leed, dat een schone Antwerpse familie treft en ontroerd door de leemte die zijn heengaan heeft nagelaten, want hij was een goed mens, een wijs man en een van de sieraden van uwe Orde.

Meester Jules Franck was Antwerpenaar, hij studeerde aan St. Jan Berchmans College en later aan de Universiteit van Leuven. Zijn stage volbracht hij bij Meester Huybrechts, later stafhouder van uwe Orde en; daar werd hij blijkbaar het geestelijke klimaat waarin hij paste; want Meester Huybrechts was een geestig man en in zijn nabijheid groeiden de intellectuele menselijke hoedanigheden van de jonge stagist uit tot de luimige, vriendelijke en dienstvaardige Meester Franck.

De eerste wereldoorlog kwam zijn jonge carrière onderbreken en men vond hem weer te Londen, waar hij een tijd lang tesamen met Meesters Sano en Stoffels in de censuur werkzaam was.

In 1918 vestigde hij zich opnieuw in zijn geboortestad. Uitstekend jurist, en strijdvaardig pleiter, bovendien gezegend met de gave van het snedige wederwoord; wist hij zijn gehoor te charmeren en bovendien een schaar jongere rechtsgeleerden op te leiden, die vandaag tot de vooraanstaanden behoren: Meester Craeybeckx, Leo Scheere, Frans Mattheessens, Frans Smets deden bij hem hun stage.

Grootmoedig als hij was, en begaan met de kulturele opgang van zijn volk, trad hij op als promotor van de Vlaamse beweging in de Balie. Door zijn beminnelijkheid en voornaamheid, evenzeer als door zijn beslist optreden, kon hij een beweging bezielen, belichaamd in de Vlaamse Conferentie van de Balie, de Bond der Vlaamse Rechtsgeleerden en het Vlaamse Rechtskundig Weekblad.

Zo werd Meester Franck een sympathieke persoonlijkheid in de wereld van de Rechtsgeleerden en van de Rechtswetenschap in het Vlaamse land.

Op beide gebieden had hij de eerbied en de sympathie van zijn confraters verworven. Maar wat hem ontegensprekelijk het meest van al, aan hen én aan zijn medemensen duurbaar heeft gemaakt, dat was zijn persoonlijkheid.

Hij behoorde inderdaad tot die begenadigden die deze Evangelische raad boven alles stellen: «Maak U vrienden».

Alle streven, elke jacht naar eer en gezag waren hem dan ook vreemd en geheel zijn houding tegenover het bestaan droeg de stempel van een zekere onthechting, die hem opgeruimd, luchthartig en schertsend door het leven liet gaan.

Wie hem mocht benaderen was verrast, gecharmeerd en ook verwonderd binnen het doorgaans strenge kader van de rechtsgeleerdheid iemand te vinden die zó jong, zó ontvankelijk was gebleven, zó grootmoedig verlangend zijn medemensen te begrijpen.

Zijn levenshouding scheen inderdaad beheerst te worden door het oude voorschrift: «Niet wenen, niet woeden, maar begrijpen». En wát hij begrepen had van zijn tijdsgenoten en hun streven, had hem die meewarige toegankelijkheid geschonken, die samengaat met het besef van de beperktheid van de menselijke vermogens, de betrekkelijkheid van ons kunnen en de betwistbaarheid van onze bedoelingen.

En toch was Meester Franck geen «désabusé» geworden, geen ontgoochelde, eenvoudig omdat hij niet alleen de prijs van de dingen kende maar ook hun waarde. Hij was inderdaad een bewust realist, een die van realiteiten hield. Daarin wortelde zijn sereniteit en zijn — spijs alles — vreugdig optimisme in de menselijke natuur.

Daaruit putte hij zijn sterkte als strijdbaar advocaat, want Meester Franck was ook een moedig man. Zulks bleek wanneer de gerechtigheid van de mensen onder de invloed kwam van het tijdsgebeuren. Dan ook stond Jules Franck op de éérste rijen van hen die er voor streden, de recht spraak te houden binnen de perken van de traditionele sereniteit.

Wie hem niet kende, noch trachtte te begrijpen, kon zich om dat alles verwonderen. Hoe was het immers te verklaren, dat Meester Franck zo vinnig en soms humoristisch-wreed, de belangen die hem toevertrouwd waren kon verdedigen terwijl hij anderzijds, het zeer relatieve belang van al wat menselijk was tot een soort doctrine had gemaakt?

Was het niet omdat hij, op discrete wijze, hartsgrondig veel hield van zijn land, zijn stad en vooral van de mensen?

En zonder twijfel is dat besef iedereen duidelijk geworden en heeft ook iedereen geschokt en diep ontroerd, wanneer over zijn baar de gesmoorde melodie ruiste van Veremans' Vlaanderen. Het lied van het land van de stilte.

Dan heeft iedereen gevoeld dat een stuk van die stilte in de verlangens, die rust in het gemoed en die ruimte in de waardering van mensen en dingen was verdwenen en dat we allen armer waren geworden en méér verlaten.

* * *

Herinnert ge U, Mijne Heren, het laatste zelfportret van Rembrandt? Het zal de herinnering blijven oproepen van Meester Franck.

Het beeld glimlacht heel eventjes. Er ligt in die glimlach een ironische maar toch liefdevolle berusting en ook de wijsheid die ervaren heeft wat werkelijk waarde geeft aan het leven.

En naar de overtuiging, de levenshouding en de eigen woorden van Meester Franck, was dat «De Vriendschap, Mijne Heren ...».

* *

En zo zal dan ook Meester Jules Franck in onze herinnering blijven leven als de Sinjoor, die zijn omgeving kon bezielen met de Goethiaanse raad «Blijf lang»; als advocaat die — in christelijke overgave — ook een levenskunstenaar was, die de schoonheid heeft gezocht in de eenvoud, de grootheid in de sereniteit, een levensdoel in de goedheid en een Credo in de vriendschap.

Om het verlies van deze grote en schone ziel, bied ik U, Mijnheer de Stafhouder en Heren Advokaten, geachte Familie Franck, de betuiging aan van het oprechte medeleed van de Reclbank van Koophandel van deze Stad, de Stad die Meester Jules Franck zo lief heeft gehad in haar wezen, haar taal en haar mensen.

Daarvoor zullen wij zijn nagedachtenis met dankbare emotie blijven gedenken.

13.7.1956.

KULTURELE SAMENWERKING TUSSEN ZUID EN NOORD

November '56 wordt het tienjarig jubileum gevierd van het «Cultureel akkoord Nederland-België». Uit het verslagboek, zojuist van de pers gekomen, leren we dat wezenlijke prestaties de Nederlandssprekende gemeenschap ten goede zijn gekomen.

Vermelden we de uitwisseling van hoogleraren, het toekennen van studiebeurzen (jaarlijks door België, 90 beursmaanden, en 103 door Nederland) aan studenten, geleerden, en kunstenaars. Groepsreizen werden belegd, orkesten uitgewisseld, tentoonstellingen ingericht. Ook toneel, film en letteren wederkerig op het podium gebracht. Van belang lijkt ons niet het minst, de bedrijvigheid der gemengde commissies in zake spelling, juridisch taalgebruik, geschiedenis en aardrijkskundeboeken, en last not least gezamenlijk optreden in het buitenland (Benelux, Raad van Europa, Unesco).

Wij begroeten deze balans als een actief post. Wat baten verhandelingen en beschouwingen! Te veel vergen ze van onze tijd en energie. Slechts de daad is beslissend in het leven, dat niet stilstaat. Mochten onze mensen dit beseffen voor al hetgeen den volke goed is ...

« RUBENSHOF »

ANTWERPEN

Het huis met standing aan de
Groenplaats

OPGEDRAGEN AAN ONZE VLAAMSE PARLEMENTSLEDEN

door Lic. A. De Weerdt, eerste Schepen, MORTSEL.

Art. 49 van de Grondwet zegt: « De kieswet uit te vaardigen vóór elke wetgevende verkiezing stelt het getal van de afgevaardigden vast naar de bevolking; dit getal mag de verhouding van één afgevaardigde voor elke 40.000 inwoners niet te boven gaan. »

Art. 1 van de wet van 2.1.1856 bepaalt dat de algemene tienjaarlijkse bevolking tot grondslag zal dienen van de verdeling der leden van de Wetgevende Kamers, overeenkomstig de art. 49 en 54 van de Grondwet.

Art. 1 van de wet van 20.4.1878 schrijft voor dat het aantal leden der Kamers bepaald wordt naar de bevolking van het Rijk vastgesteld door de jongste tienjaarlijkse volkstelling.

Ziehier echter een verdeling van de Kamerzetels volgens de telling van 1947 (welke nog steeds van toepassing is), en volgens de Officiële Opgave van 's lands bevolkingscijfer over het jaar 1954, waaruit blijkt dat Vlaanderen (de vier Vlaamse provincies plus het arrondissement Leuven) niet de vertegenwoordiging heeft die haar toekomt; dat Vlaanderen einde 1954 (benevens twee voor het arr. Brussel en één voor het arr. Luik) recht heeft op acht Kamerzetels méér dan in 1947.

Volgens telling '47 8.840.704 inw. Volgens bev. '54 8.512.195 inw.
212 zetels 221 zetels

Prov. Henegouwen	32	31
„ Luik	24	25
„ Luxemburg	6	5
„ Namen	9	9
Arr. Nijvel	32	34
Tot. Wallonië + Arr. Brussel	108	109
Prov. Antwerpen	32	34
„ W. Vlaanderen	24	26
„ O. Vlaanderen	30	31
Arr. Leuven	7	8
„ Limburg	11	13
Tot. Vlaanderen	104	112

Sedert einde 1954 zijn 360.704 inwoners van het Rijk NIET vertegenwoordigd in de Kamer.

Reeds einde 1953 tellen de vier Vlaamse provincies en het arr. Leuven 285.605 inwoners welke NIET vertegenwoordigd zijn in de Kamer, EN ZICH DUS POLITIEK NIET KUNNEN LATEN GELDEN, terwijl de vier Waalse provincies en het arr. Nijvel op hetzelfde ogenblik 29.350 inwoners TE KORT komen om hun aantal volksvertegenwoordigers te verantwoorden.

In 1876 oordeelt de regering het nodig de volkstelling niet uit te stellen tot in 1880 « OM DE AANGROEI VAN HET AANTAL SENATOREN EN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS NIET MET MEERDERE JAREN TE VERTRAGEN. »

In 1947 schrijft de regering dat zij « de mogelijkheid overweegt ten gepaste tijde aan de Wetgevende Kamers een ontwerp van wet voor te leggen; dat er naar streeft DE PERIODICITEIT DER GROTE TIENJAARLIJKSE TELLINGEN OP 5 JAAR TERUG TE BRENGEN. ZODAT DE EERSTE NA 1947 UIT TE VOEREN TELLING IN 1955 ZOU PLAATS VINDEN. »

Wij schrijven 1956. Waar blijft dit ontwerp van wet?
DE WETTEN VAN 2-6-1956 en 4-1-1878 DIENEN DRINGEND TE WORDEN HERZIEN.

Hoe lang nog zal Neufchâteau slechts 30.000 inwoners voor 1 vertegenwoordiger hebben, en Kortrijk er 45.000 moeten neertellen?

op donderdag 8 november 1956

BEZOEK AAN DE GEVAERTFABRIEKEN TE MORTSEL

Wij verzoeken onze leden in te schrijven vóór dinsdag 6 november, hetzij schriftelijk aan het secretariaat, Meir 6, hetzij telefonisch (Tel. 33.56.00). Daer slechts 60 deelnemers toegelaten zijn, zullen alleen de leden die tijdig inschrijven aan het bezoek kunnen deelnemen.

12.30 u. Ontvangst en apéritif.
13. u. Lunch.

14. u. Projectie van de bedrijfsfilm.
15 u. Fabrieksbezoek.
17 u. Vertrek.

Vertrek: per auto om 12.15 u. stipt op het Blauwtorenplein (Frankrijklei). Voor auto's wordt gezorgd.

ANTWERPEN, ZOALS HET REILT EN ZEILT

Zo luidde de titel van de voordracht van Ger Schmook op dinsdagavond 16 oktober jl. gehouden voor een talrijk gehoor van het Alg. Vl. Oud-Hoogstudentenverbond.

Antwerpen bezit een onbetwistbare aantrekkingskracht. Door de eeuwen, hebben bewoners en bezoekers deze stad ondergaan. Lees de aanhef van Thomas More's Utopia, lees Dürer's Reisdagboek, denk aan Marieke van Nijmegen, aan Giucciardini's Beschrijving der Nederlanden, aan de Franse romantiekers der 19de eeuw, aan de autochtonen en vreemden, aan de modernen en ge moet besluiten; Antwerpen houdt de mensen in haren ban.

Vondel sprak van: de parel aan Philip-pus' kroon en zelf de kroon der steden. Wel, vergeef het ons, de lof die men ons spendeert, kunnen wij goed verdragen. Wij nemen hem niet voor onze persoonlijke rekening, maar hij komt toe aan onze stad. Vele steden worden beschreven, naar een of ander type. Antwerpen is « anders ». Haar inwoners zijn « anders ». Of zij binnen haar muren zijn geboren en getogen of zij zich hier - van heinde en verre - kwamen vestigen, de « Antwerpenaren » hebben hun hart verpand aan dit enige kompleks van gebouwen en straten, aan de oevers van de Schelde verzameld, onder de schaduw van O. L. Vrouwetoren.

Zij voelen zich geladen met intellectuele kracht, ondernemingsdurf, grootheid en zwier, sedert de Antwerpse Barok de wereld

heeft veroverd. Hier leeft men en laat men leven, hier kruisen zich de wegen naar alle uithoeken der windstreken, hier eindigt de tocht naar het Gulden Vlies.

Ger Schmook lichtte even het doek voor bepaalde aspecten van de grote en kleine historie onzer stad; ook over de fiere Antwerpse vrouw wier symbool hij ontdekte in de figuur van Maria Pypelinx, de moeder van Rubens; over het leven van pracht en luister (naast verval) der kooplieden; over de sterke contrasten van menselijke hoogte- en laagtepunten; over de rijke en arme stadswijken; over de Geest van Antwerpen die onsterfelijke is.

Antwerpen is een koninklijke stad. Haar heden en verleden getuigen dat universaliteit alleen maar goed kan gevoed worden, als we weten waar onze wortelen zitten. Voor de Vlaamse gemeenschap moet zij de korf van overvloed blijven van stoffelijke en geestelijke rijkdommen. Met Herman Teirlinck en de spreker, zeggen we: dat is de plaats van Antwerpen, haar rol en toekomst in het wereldgebeuren.

De heer Ger Schmook oogste bijzonder veel bijval. Met voorzitter, Prof. Opsomer, hopen allen die gespannen naar hem luisterden, dat hij met zijn parate kennis, veelzijdige kunde, en Antwerps hart, ons eens het boek schenke, waarin alles bewaard blijve voor het nageslacht.

J. H.

« ANTWERPEN » is ook een tijdschrift uitgegeven onder de auspiciën van het Stadsbestuur. Bevat in keurige druk, originele bijdragen van historischen, economischen, sozialen en kulturelen aard. Rijk geillustreerd. Inlichtingen: Stedelijke Dienst voor Toerisme en Propaganda.

PERSONALIA

Ons bestuurslid, Tandarts Stan Peeters, werd grootvader. Hartelijke gelukwensen aan den stamvader en Mevrouw Peeters.

Dr Rutten en Mevrouw werden verblijd met een zootje, Franciscus. Wij delen in hun vreugd, en wensen dit toekomstig lid een voorspoedige toekomst.

Wij vernamen het huwelijk van de Heer L. Vandermeulen met mej. Merckx. Oprechte felicitaties aan het jonge paar en de achtbare families.

Erik meldt ons : Op 23 september ben 'k geboren. Mijn ouders : Reinhilde en Herman Coen-Delahaye. Vaar wel, kleine Erik.

Op 2 oktober l.l. vierde ons sympatiek bestuurslid Ir. De Cavel zijn zeventigste verjaardag. Van harte proficiat.

Overlijden:

Dokter Raymond Dedobbeleir ontviel zijn nabestaanden en vrienden, op 9 oktober j.l. Wij bieden hun de verzekering aan, onzer oprechte deelname in den rouw.

ALLERLEI

Op woensdag 17 oktober, had de plechtige opening plaats van het Verbond, in de aloude studentenstede van Leuven. Dr. jur. Valère Portier, bestuurder bij het V.E.V. en onder-voorzitter van onze gouwafdeling, trad op als feestredenaar voor een stampvolle aula. Hij koos als tema : « De economische aspecten der Vlaamse Beweging ».

Zaterdagmiddag, 17 november a.s. in de Assisenzaal van het Gerechtsgebouw te Antwerpen, openingszitting der Vlaamse Conferentie van de Balie, onder voorzitterschap van mr. Bruno Wuyts, lid van ons bestuur. De feestredenaar is mr. W. van Nieuwerburgh, die zal handelen over : « Voltaire en het proces der Broeders Calas ».

Zondag, 21 oktober j.l. werd aan onze leden, een filmvertoning aangeboden, in de bioskoopzaal «Capitole», over de reusachtige staalfabrieken M. A. N. in Augsburg en Nürnberg. Na de prachtige kleurenfilm, had een keurige receptie plaats in de Salons «Memlinc». Wij danken deze grote buitenlandse firma voor haar onthaal en gratuleren haar tevens voor hare technische prestaties. Deze zijn indrukwekkend op alle gebied en over de wereld befaamd.

Het A. V. O. H. V. Antwerpen, houdt er bizonder aan de Directie der M. A. N. fabrieken, haar vertegenwoordiger voor België, de Heer Ir. Buchet te bevestigen dat al onze leden een blijvende indruk hebben meegedragen van de geweldige ondernemingen die onder de naam M. A. N. wereldkundig zijn geworden. Het vertonen van een film als deze « Auf Schritt und Tritt » en het contact tussen onze oud-academici en de vordering der Techniek hierdoor verlevendigd, zijn een manifestatie van gezonde Europese geest en menselijke solidariteit.

PROGRAMMA - NOVEMBER

Dinsdag 6 November : L. Rijkeboer : « Lodsgevallen in en buiten Mechelen ».

Donderdag 8 November : Bezoek aan de Gevaertfabrieken.

Dinsdag 13 November : Van Orshoven : « Turnhout, hoofdstad der Kempen ».

Dinsdag 20 November : Mr. Weyns, conservator openlucht Muzeum Bokrijk : « Limburgse Beelden ». Inleider : Dr. Ballet.

Dinsdag 27 November : Mter. Knapen, lid der Bestendige Deputatie ; Voorzitter Kultuurraad. « Hoe ver staan we in Limburg ». Inleider : Dr. Ballet.

DRIEKONINGEN, geeft mij een nieuwen hoed !

Op dinsdag 8 januari 1957, bezorgt ons Dr. Ballet Jr. met zijn keurkorps, een feestavond van formaat. Naar verluidt mag er gerekend worden op stemming en plezier, men zegge het voort : het wordt een sukses...

KENT GIJ EUROPA ?

Tijdschrift voor Kunst en Cultuur, uitgegeven door De Spiraal, Brugge, in samenwerking met de Christelijke Westeuropese Werkgemeenschap. Verlucht met tekeningen en reproducties. Er verschenen reeds drie nummers, met art. in het Nederlands, Frans, Engels en Duits. Wij vermelden o.m. Stefan Andres, Heinrich Böll, Medard Verleye (Europacollege), André Thérive, Paul Edgard Tinel, Max Picard, Freddy de Médicis, enz.
Redactieleiding : « Europa » Stationsplein, 24, Torhout.

IN MEMORIAM PROF. Dr. V. CELEN

Op 8 september jongstleden overleed, op 69-jarige ouderdom, ons trouw lid, Prof. Dr. Vital Celen. We menen, om hem te gedenken, niet beter te kunnen doen dan de woorden weer te geven, waarmee zijn vriend en collega, Prof. em. A. Stefens, van hem afscheid nam bij het open graf te Hulshout in de Kempen.

Duurbare Lode,

Laat ik, alvorens de grond, de Kempische grond, waarvan u zozeer gehouden hebt, laat ik, alvorens die grond over u dicht gaat, enkele simpele woorden tot u richten. Van uit de plaats, waar uw geest nu rond waart, zult u ze wel aanhoren. Deze woorden zullen er zijn van warme genegenheid tot de vriend, die gij steeds voor mij en talloze andere geweest zijt. Ons bond inderdaad een sterke band, van uit de college-jaren over de universiteit heen, langs de tijd na 1914 - '18, toen we elkaar teruggevonden hadden en lief en leed met elkaar begonnen te delen in Atheneum, Rijkshandelshogeschool en van gezin tot gezin, tot in de periode na de laatste wereldoorlog.

We weten wat u aan schoonheid uw volk hebt bijgebracht. We weten met welke literaire kennis u ons verrijkt hebt, hoe u gewrocht hebt voor Vlaanderen, de hele Nederlandse gemeenschap en inzonderheid voor de meest verlatene onzer broeders - niet voor niet heeft men u de apostel van Zuid-Vlaanderen genoemd - , maar laat ik de nadruk leggen op de onverwoestbare vriendschap, waardoor wij lange jaren met u verbonden zijn geweest.

Goed doen aan uw volk, dat was uw leuze, daarvoor hebt u gedicht, daarvoor hebt u geschreven, gewerkt en gekampt, tot het bittere einde, tot de avond vóór uw dood, aan uw schrijftafel, zodat in u, letterlijk en figuurlijk, het woord van Rodenbach, in wiens jaar u gestorven zijt, bewaarheid werd :

we u scherp en eind als een soldaat.

U zaagt de dingen zo klaar, u drukte ze zo kernachtig, zo doordringend en ook zo lapidair uit. U gaaf ons zo dikwijls uw wijze raad, vrucht van studie en eenzaamheid. U deed me bij wijlen denken aan de peripatetici, die, maar dan op hun terrein, leraarden onder de zuilengangen van Athene, en de sereniteit, de rustige bezonnenheid, waarmee de dood uw gelaatstreken sierde, leek mij van dit beeld de bleke afstraling. U hadt de cultus van de vriendschap ; u dacht er over na, zoals u onlangs nog, aan de hand o.m. van Schopenhauer, in een gezelschap van enkelen, bewees.

Goed, trouwe vriend, we scheiden van u naar den lijve ; we zijn er ons wel bewust van, wat we aan u verliezen ; er is een stuk van ons leven weggerukt. Het brokkelt 't allen kante af, als de bladeren in de komende herfst. Maar we zullen uwe liefde voor onze gemeenschappelijke idealen blijven koesteren en in ons verlevendigen ... en ook onze genegenheid voor uw vrouw en uw gezin bewaren. Hoe vaak hebt u mij, in de intimiteit van onze gesprekken, in paradoks soms van woord en gebaar vertolkt, wat u voor hen voelde. Dit weze hun troost en toeverlaat.

Naar de geest blijft u bij ons, wij hebben u nog zo nodig, het klaart nog niet in Vlaanderen. Wij zullen voor u bidden en u nooit ...nooit vergeten.

BOUWEN EN WONEN

Maandblad voor nieuwe vormgeving
Architectuur, Woningpolitiek en Beeldende Kunst
DAMBRUGGESTRAAT 125, ANTWERPEN
JAARABONNEMENT : FR. 350.
Vraag kosteloos een proefnummer

OPENINGSZITTING VAN HET A. V. O. H. V.

GOEVERNEUR DECLERCK OVER

« DE KULTUUR IN DE EEUW DER MASSA »

De openingsvoordracht van het Algem. Vl. Oud-Hoogstudentenverbond te Antwerpen, is een merkwaardige gebeurtenis geworden. De h. Goeverneur R. Declerck vergastte een grote schare toehoorders op een geestrijke kauserie: « De Kultuur in de eeuw der massa ».

Vooraf werd de eminente spreker als bewindsman en als mens gehuldigd door Prof. W. Opsomer, voorzitter der gouw. Als hoofd der provincie Antwerpen, geeft hij sedert ruim tien jaren veelzijdige activiteit, de nodige impulsen voor de stoffelijke en geestelijke expansie der bevolking, in al hare lagen. Als mens en kunstenaar treft hij ons door zijn peilingen en essays in het domein der kultuurverschijnselen.

Goeverneur Declerck schetste het beeld dat hij ons wilde tonen, in een tweeluik. De algemene problematiek der Kultuur ten eerste, de valorizatie der hedendaagse produktiemiddelen in dienst van de kultuur ten tweede.

Er bestaat voor de moderne wereld, die een massafikatie vertoont op alle gebied, het gevaar dat ook voor het geestelijke, een algemene vervlakking het mensdom naar beneden nivelleert. De taak van de kultuur is juist er voor te zorgen dat de mensen, en dit in steeds groter getale, worden opgetild naar omhoog, hun edeler behoeften opgewekt en bevredigd. Tegenover sommige pessimisten, als een Duhamel en Dwight Mac Donald, menen anderen als een Ortega y Gasset en spreker zelf, dat de levenshouding der massa die door de economische vooruitgang geleidelijk wordt bevrijd van de primaire materiële zorgen, opgevoerd kan worden naar het beste dat de kultuur in overvloed kan bieden. Dit werd beklemtoond op de laatste Rencontres Internationales de Genève, van september 1954, waaraan de h. R. Declerck actief deelnam. Daartoe is niet alleen, noch hoofdzakelijk « informatie », doch vooral « formatie » nodig. De etische waarden blijven aan de orde ...

Welke hedendaagse produktiemiddelen stelt de techniek ter beschikking? De film en de televisie (primauteit van het beeld), het toneel, het boek (als geestelijk voedsel). Deze allen zijn op zichzelf objektief als verspreidingsmiddelen der kultuur. Zij moeten echter doelmatig en ten goede worden aangewend, willen ze de geest verrijken. En wat stelt men vast? Dat het publiek - na een eerste saturatie - kieskeuriger wordt; meer kennis brengt hogere eisen; ja, de massa is vatbaar voor steeds hoger kultuur. Allen die het welzijn betrachten van het mensdom, zullen ijveren om de hoorn van overvloed der rijkdommen van de geest - met alle middelen van de moderne techniek - over de wereld uit te spreiden. Ziedaar de rol en de zin van een waarachtig humanisme.

Goeverneur Declerck werd onthaald op een langdurig applaus voor zijn diep doordacht betoog.

Mevrouw Declerck werd geëerd met bloemen.

J. H.

GOUWBESTUUR ANTWERPEN : 1956 — 1957

De voorzitter : Prof. Dr. Opsomer ;

De ondervoorzitters : Dr. E. Van Thillo en Dr. Jur. Valère Portier ;

De sekretarissen : Advokaat J. Heinz en Dr. Jur. W. Boucherij ;

De penningmeester : Lic. H. C. W. Joris Denis ;

De raadsleden :

Dr. Med. P. Boeynaems, Dr. Jur. J. Debeuckelaer, Dr. Med. R. de Beule, Ir. J. De Cavel, Dr. Jur. Fr. De Keersmaecker, Apot. Eerens, Notaris P. Genard, Dr. Med. Albert Ide, Adv. P. Naudts, Dr. Med. Theo Peeters, Tandarts Peeters, Prof. en Dr. A. Stefens, Dr. Fil. J. Truyts, Advokaat B. Wuyts.

Laboratoria

Pharmaceutica

Dr. C. JANSSEN —

Eupharma

TURNHOUT

Vereenvoudigde behandeling van functionele metrorrhagieën

PRIMOSISTON

125 mg. 17- α -oxyprogesteroncapronaat
en 10 mg. oestradiolbenzoaat
in heldere olie-oplossing

De injectie van een enkele ampul
brengt haemostase voort
in 24 à 48 u.

Schering

Verpakking : 1 ampul van 1 cc.

HUIS RODOLPHE COLES N. V. DIEGEM - BRUSSEL
Tel. : (02) 20.15.00 (gegrupeerde lijnen)

« Hoge gistings » - Bier ?

SPECIALE-MAES

Natuurlijk !

Brouwerij MAES N.V.

WAARLOOS

TEL. 83. 04. 66 (3 lijnen)

ATARAX

EMOTIONELE STABILITEIT

Nervositeit ...

... Onstandvastig karakter

Emoties — **BEKLEMMING** ...

... **Hartbenauwdheid**

en **sensitivo** --motorische **dyspepsieën** ...

HET EERSTE DER ATARAXIEGEVENDE GENEESMIDDELEN

- * DRAGÉES / 25 mg - 10 mg
- * STROOP
- * SUPPOSITORIA / volwassenen - kinderen

UNION CHIMIQUE BELGE N. V. - Berkendaelstraat 68 Brussel

DE STANDAARD

HET DAGBLAD

VOOR DE AFGESTUDEERDEN

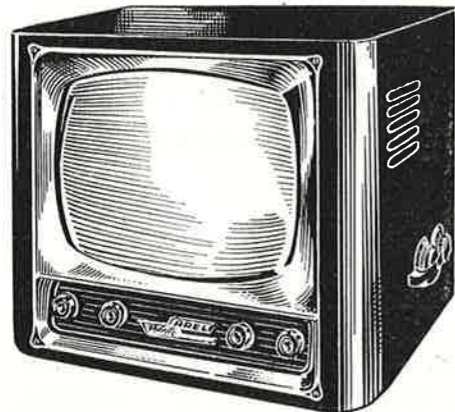
Em. Jacquainlaan 127
BRUSSEL

Een vooruitstrevende Vlaamse firma

onder de banier « KWALITEIT EN DIENSTBEToon »

biedt U aan :

HET VOLLEDIG AUTOMATISCH T. V. TOESTEL

A R E L

- 3D HI-FI klank
- met
AFSTANDBEDIENING
- volledig storingsvrij

A R E L, N. V. Etabl. HUYGEN, Schoten (Antwerpen)

HUIS J. BOL Opv. J. LIBRECHT

St. Jacobsstraat 21 Antwerpen

Grote keus in

- * MODERNE BRILLEN — PRIMA GLAZEN
- * THERMOMETERS — BAROMETERS
- * TONEEL- EN VERREKIJKERS

10 % vermindering aan onze leden

Tel. 32. 57. 95

ALTO

Excellent!